

روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی صبح ایران • صاحب امتیاز و مدیرمسئول: مهدی رحمانیان

نشانی: میدان قاسمی، خیابان بهرام مصیری، پلاک ۲۲ • تلفن: ۵۴ و ۸۸۹۶۳۷۰ •
نمارب: ۸۸۹۲۵۶۷ • تلفن آگهی‌ها: ۸۶۰۳۶۱۱۹

تلفن امور مشترکین: ۸۸۹۰۳۵۴۸ • توزیع: شرکت پیام‌سان سبز • تلفن: ۶۶۲۸۷۳۴۴ • چاپ: صمیم • تلفن: ۴۴۵۳۳۷۲۵

www.sharghdaily.ir

یکشنبه ۲۸ فروردین ۱۴۰۱ • ۱۵ رمضان ۱۴۴۳ • ۱۷ آوریل ۲۰۲۲ • سال نوزدهم • شماره ۴۲۹۹ • ۱۲ صفحه

اذان ظهر تهران ۱۳:۰۴ • اذان مغرب ۱۹:۵۸

اذان صبح فردا ۴:۵۹ • طلوع آفتاب ۶:۲۸

شتر

دیالوگ روز

بمب یک عاشقانه (به کارگردانی پیمان معادی -۱۳۹۶)

ایرج (پیمان معادی) به میترا (لیلا حاتمی):

یه دقیقه دیگه تو این شهر معلوم نیست کی زنده‌اس کی مرده اگه قرار باشه من یه دقیقه دیگه زنده باشم، فکر کردم دلم می‌خواد یه چیزایی بهت بگم که هیچ‌وقت بهت نکتم، اینکه من قهقه قیافه‌تو، صدا‌تو، لحن حرف‌زدنتو، خنده‌ها‌تو، همین آرایش ناشیانه چشمتی که کردی رو دوست دارم.

هفته‌نوشت

خرده‌جنایت‌های کاری

الهام فخاری

در این سال‌های کاری، در یک سال گذشته بیش از همیشه گلایه از ناراستی و ناروشنی در کسب‌وکارها، کلاه بر سر هم گذاشتن‌های خرد و کلان، از کار زدن‌ها و کم‌فروشی‌های روزمره در صنف‌ها و کارهای گوناگون و دشواری کار می‌شنویم. در نشست گردهمایی روان‌شناسان و مدیران انجمن‌های روان‌شناسی ایران، استاد دکتر شهین علیایی‌زند به این اشاره کرد که همه این ناپسانمانی‌ها را می‌بینیم، سر تکان می‌دهیم، ولی هیچ‌کس مسئولیت کار و بخش و سهم خویش را نمی‌خواهد به رو بیاورد. ما در پردازش و بررسی پدیده‌ها، روان‌شناختی یا جامعه‌شناختی، دو روند کلان به خرد (کل به جزء) و خرد به کلان می‌توانیم داشته باشیم. برخی بر این باور هستند که برای درست‌شدن کارها و روند‌ها، بهسازی و بازسازی باید از بالادست آغاز شود؛ برهان‌پردازی‌هایی هم دارند. برخی دیگر باور دارند که این خرد(جزء)‌ها هستند که کلان را پدید می‌آورند و آن بخش /سطح فرادست هم برآمده و بازنمایی‌کننده‌ای از همان توده است؛ پس باید بهسازی از زندگی و کار هر آدمی در جای خود پیش برود. یک رویکرد هم این است که این هر دو روند باید باشد تا بتوان از پلشتی و آشفتنگی رهایی یافت و بهبود را به انجام رساند.

کلیدواژه مشترک میان این‌ها «کار» است. آزردگی مردم از همدیگر به خرده‌جنایت‌ها و خرده‌خیانت‌های کاری روزمره‌ای بازمی‌گردد که هرکدام در یکی از آن کسب‌وکارها هستند و چه‌بسا دانسته یا نادانسته در حق خود و دیگران جفا می‌کنند. در فضا و وضعیتی که بخشی از این مردم کار را بر پایه علاقه خودشان انتخاب نکرده‌اند، می‌توان پیش‌بینی کرد که خیلی‌ها از کاری که انجام می‌دهند چندان خرسند هم نیستند، ولی برای پول و درآمد آخر ماه ادامه می‌دهند که زندگی را بگذرانند. خرسندی کاری (رضایت شغلی) مفهومی است که بر همه سویه‌ها و جنبه‌های زندگی آدم‌ها اثرگذار است. فراتر از سیاست و ماجراجایش، به کمان من از راه‌های توسعه‌ی پایدار و بهبود (اصلاح) در ایران، بهبود وضعیت روان‌شناختی مردم، تجربه خودآگاهی، تغییر، آرامش و آشتی درونی– بیرونی و بازسازی کسب‌وکارها است.

یکی از نوشته‌هایی که به پیوند میان چگونگی (کیفیت) کار و زندگی پرداخته، «کار همچون زندگی» نوشته تامس مور و برگردان محمدرضا سلامت است. این نوشته را فرهنگ ژرف نو با همکاری نشر آسیم در سال ۱۴۰۰ چاپ کرد. «کار همچون زندگی» در ۲۵۴ صفحه سازمان یافته، با پیشگفتار نویسنده برای چاپ فارسی، پیشگفتار مصطفی ملکیان و یادداشت برگرداننده آغاز شده و دربردارنده ۱۲ سرچسته (عنوان موضوعی) است. تامس مور، دانش‌آموخته رشته‌های موسیقی، پژوهش‌های دین‌شناسی، روان‌درمانی و آموزش‌یار دانشگاه‌های آمریکاست. به گفته خودش، کارها و نوشته‌هایش برای همراه‌کردن «روح» با زندگی شخصی و فرهنگ جامعه است. او با اشاره به هدف‌های حرفه‌ای، پول و زمان می‌گوید کاری که می‌کنیم بر جان ما اثر می‌گذارد و از جان ما مایه می‌گیرد و با «کیستی» ما پیوندی ژرف پیدا می‌کند. پس اگر ما در این روزها گلایه و ناله زیادی از چگونگی تعامل‌های کاری می‌شویم، می‌تواند نشانه‌هایی از یک آسیب بزرگ در «کیستی»، ارزش‌ها و جان‌مایه ما داشته باشد. به باور تامس مور، کارکردن به معنای زیستن در ژرف‌ترین بخش هستی ماست و همه زمانی را که در کار می‌گذرانیم بر چگونگی اندیشه، ارزش‌ها و منش ما اثر می‌گذارد. پس درست‌کاری یا کلاهبرداری خرد یا کلان، پیش و بیش از همه بر چگونگی شخصیت، کیستی و منش ما و سپس بر سرنوشت اجتماع اثرگذار است. مور باور دارد هر آدمی می‌تواند کارهای عادی را به روشی عالی انجام دهد و درست‌کارانه دل‌نران مردمی باشد که به آنها خدمت می‌کند. او گواه سخن خویش را چنین می‌آورد: «کارکردن عبادت است».

نویسنده آشنا با فیلسوفان و بزرگان ادب و عرفان ایران باور دارد که پیشینه فرهنگی ایران جان‌دار و معناپیش بوده است. مصطفی ملکیان و محمدرضا سلامت هم در پیشگفتار نوشته کوشیده‌اند تا خواننده را با دیدگاه زندگی و نوشته‌های تامس مور آشنا کنند. مور کار را تیمار جان می‌داند. کار از دیدگاه او یک رسالت، نه گذران روزمره و کیمیاگری است که هم پالایشگر جان است و هم به شکیبایی و کانون‌مندی (تمرکز) و یکپارچگی نیاز دارد. از این دیدگاه، فرایند کار است که معنادار و معنازاس است نه فرآورده (محصول): کالا یا خدمات شغلی؛ در پی فرایند درست و سازنده فرآورده خوب هم به دست خواهد آمد.

به باور نویسنده، کار خوب شما را در روند خود غوطه‌ور می‌کند. بر زندگی خانوادگی‌تان اثر سازنده‌ای دارد و به تجربه شادکامی ماندگار و پایدار می‌انجامد. «کار همچون زندگی» از «به جایی نرسیدن» و پرداختن به مسئله آغاز می‌کند، «ندای درون» و «روح و نفس» را بازمی‌شناسد، به «آشتی با گذشته» می‌پردازد، «زندگی در برج عاج» و مسئله‌های محل کار را نقد می‌کند و سپس از مراقبت از جان، بلندیپروازی، استواری در ارزش‌ها، عشق و معنوی زیستن در کار می‌گوید. «مور» گونه‌های کار را بازگو کرده و با نمونه‌هایی شوق مردم به دگرگونی و بهبود را نشان داده است. در این نوشته، کار به‌منظابه سرشت زندگی، آفرینندگی، رابطه‌های همدلانه، همدلی اجتماعی و ارزش‌هایی است که این روزها در غبار و آشفتنگی کم‌رنگ شده‌اند. اینجا سخن از بازیابی روشنایی در تاریکی، درمانگری، باورمندی و دست‌آوردهایی چشمگیر در میان است. اگر ما همچنان از شناختن راستی‌ها و کاستی‌ها، درستی‌ها و زشتی‌های کار و زندگی خود سرر باز و بنزیم و همواره تقصیر را گردن این و آن بیندازیم، در این سراسیمگی ویرانی تدرت و بدتر پیش خواهیم رفت. شاید هنگام آن است که هر روز به خود یادآور شویم که راه یکی است و آن راه راستی است. نخستین گام هم روراستی با خودمان در آینه و یافتن مسئله‌هایی در خویش و تلاش پایدار برای بهبود است.

روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی صبح ایران • صاحب امتیاز و مدیرمسئول: مهدی رحمانیان

نشانی: میدان قاسمی، خیابان بهرام مصیری، پلاک ۲۲ • تلفن: ۵۴ و ۸۸۹۶۳۷۰ •
نمارب: ۸۸۹۲۵۶۷ • تلفن آگهی‌ها: ۸۶۰۳۶۱۱۹

تلفن امور مشترکین: ۸۸۹۰۳۵۴۸ • توزیع: شرکت پیام‌سان سبز • تلفن: ۶۶۲۸۷۳۴۴ • چاپ: صمیم • تلفن: ۴۴۵۳۳۷۲۵

روزنامه سیاسی، اقتصادی، فرهنگی، اجتماعی، ورزشی صبح ایران • صاحب امتیاز و مدیرمسئول: مهدی رحمانیان

دربند؛ شهری پشت قلعه‌ها

بهرام امیراحمدیان

دربند، بندری است در جمهوری خودمختار داغستان، مرکز ناحیه‌ای به همین نام و یکی از بنادر جمهوری فدراتیو روسیه در ساحل غربی دریای خزر. این شهر در گذرگاه مهم و استراتژیک «دربند» (باب‌الابواب) در کنار دریای خزر واقع شده که تنها راه ارتباط زمینی (جاده‌ای و راه‌آهن) بین قفقاز شمالی و قفقاز جنوبی و نیز ایران و روسیه در ساحل دریای خزر از آن می‌گذرد. جمعیت این شهر در سال ۲۰۱۰ حدود ۱۱۹ هزار نفر بوده است.

من در سال ۲۰۰۷ در همایشی درباره بزرگداشت مولانا جلال‌الدین بلخی که با مشارکت و رایزنی سفارت جمهوری اسلامی در دانشگاه دولتی داغستان برگزار می‌شد، سخنرانی داشتم. پس از پایان سخنرانی به همت دکتر نوری محمدزاده استاد زبان فارسی دانشگاه دولتی داغستان دیداری از شهر دربند در جنوب روسیه و شهر مرزی جمهوری داغستان با جمهوری آذربایجان داشتم. این شهر تنها شهر شیعه‌نشین روسیه است که اغلب جمعیت آن آذری‌زبان و پیرو مذهب شیعه هستند. دیدار از قلعه سنگی دربند مربوط به دره ساسانی برای هر ایرانی غرورآفرین است که مرزهای ایران‌زمین تا پیش از حمله اعراب تا آنجا کشیده شده بود. در سال ۲۰۰۶ در بند به خاطر همزیستی مسالمت‌آمیز اقوام مختلف به عنوان یکی از شهرهای برتر در این زمینه معرفی شد. در این محل سه دین اسلام، مسیحیت و یهود در کنار هم با آرامش زندگی می‌کنند. دربند همچنین عضو سازمان شهرهای میراث فرهنگی است و در بخش منطقه‌ای اوراسیایی سازمان جهانی «اتحاد شهرها و دولت‌های محلی» قرار دارد. هونها، سکاها، سارمات‌ها، خزرها و بعضی اقوام دیگر برای هجوم به قفقاز جنوبی و آسیای صغیر همیشه از این گذرگاه مهم و استراتژیک استفاده کرده‌اند. برای جلوگیری از هجوم این قبایل، از طرف مردم بومی و بعدها ایرانیان و اعراب، در شهر دربند و در اطراف این گذرگاه اقدام به ساخت قلعه‌های تدافعی و مقرهای دیده‌بانی کرده بودند. دربند به عنوان پایگاهی برای مقابله با هجوم قبایل متحد، برای ایرانیان و سپس اعراب در محافظت از قفقاز شرقی تبدیل شده بود که در منابع این دوره به آن «باب»، «باب‌الحدید»، «باب‌الابواب» (در زبان عربی)، دربند (در زبان فارسی)، «میرقایی دربند» (به زبان ترکی)، «ساق» (در زبان ارمنی)، «تیمورکاه‌القالق»، «گاه‌ولقا» (به زبان مغولی) «دربند خزر»، «دربند شیروان» و «دربند باکو» می‌گفتند.

«نارین‌کالا»

مجموعه معماری «نارین‌کالا»* الماس گرانبهایی در گنجینه میراث شهر دربند است. این مجموعه در قسمت شمال شرقی بلندی‌های دربند قرار دارد که ۳۴۰ متر از سطح دریا ارتفاع دارد و مساحتی حدود ۴٫۵ هکتار را در بر می‌گیرد. نقشه آن یک چندضلعی نامنظم است که اندازه آن از غرب به شرق به ۲۰۰ متر و از جنوب به شمال به ۲۲۰ متر می‌رسد. ضخامت باروهای قلعه ۲/۵ تا ۳/۵ متر و ارتفاع آن در برخی نقاط به ۱۵ تا ۲۰ متر می‌رسد. قلعه از شمال غرب با

دغدغه

غرق در خودخواهی

حسن خلیلی

وکیل

آنگاه که رابطه بین روشنفکران و توده مردم قطع شود، اوباش پیش‌قدم می‌شوند. روشنفکر کسی است که نسبت به مسائل جامعه و آینده آن حساسیت نشان می‌دهد، درد جامعه را درک می‌کند، مسائل جامعه را پیگیری می‌کند و قلیش مالامال از حس مسئولیت‌پذیری نسبت به جامعه است. روشنفکری، رابطه‌ای با سواد، قدرت، تحصیلات، موقعیت اجتماعی یا سیاسی، روحانی یا دانشگاهی و نظیر اینها ندارد. چه‌بسا، بی‌سوادی که روشنفکر است و بالعکس، باسوادی که روشنفکر نیست. به میزانی که روشنفکر ارتباط خود را با توده جامعه بیشتر می‌کند، در تشخیص مسائل جامعه سریع‌تر و موفق‌تر عمل می‌کند و به همان نسبت نیز بهتر می‌تواند توده را با خود همراه کند. بحران زمانی آغاز می‌شود که روشنفکر جسارت و شهامت کافی نداشته باشد یا به هر دلیل دیگری نتواند با توده جامعه ارتباط مؤثری برقرار کند. در این صورت، میزان اثرگذاری روشنفکر بر جامعه ضعیف‌تر خواهد بود. جامعه که نیازمند هادیان فکری است، به ناچار و در فقدان اثربخشی روشنفکر به کاستی پناه می‌آورد که نه‌تنها احساس مسئولیتی نسبت به جامعه ندارد، بلکه با

برجستگی‌های کوچک برج‌مانند و در جنوب و جنوب غربی با برج‌های مربع‌شکل مستحکم شده است. در محوطه قلعه، بناهای معماری باشکوهی وجود دارد که قدمت آنها به دوره‌های مختلف توسعه شهر بازمی‌گردد: کلیسای مسیحی گنبدی– صلیبی شکل قرن چهارم، پنجم میلادی؛ ویرانه‌های هفت مجموعه کاخ از دوره‌های آلبانیایی (یونان و روم باستان)، ساسانی و عرب؛ آبنابر قرن ۱۱؛ زندان قرن ۱۴–۱۲؛ حمام‌های خان قرن ۱۷؛ کاخ خان قرن ۱۸؛ دفتر کار خان قرن ۱۸ و زندان نظامی قرن ۱۹. دیوارهای خود قلعه، دروازه‌های آن و پلکانی که در امتداد دیوار جنوبی قلعه قرار دارند نیز از اهمیت ویژه‌ای برخوردار هستند.

باروهای قلعه و پلکان

باروی شمالی قلعه حدود سه کیلومتر از «نارین‌کالا» تا دریای خزر از غرب به شرق امتداد دارد. این دیوار تا به امروز تقریباً به‌طور کامل باقی مانده است. باروها مجهز به ۲۳ برج چهارگوشه و نیم‌دایره است که در فاصله ۶۰ تا ۷۰ متری از یکدیگر قرار دارند. برای بالا رفتن از آنها از داخل، باروی قلعه پله‌های سنگی داشت. باروها در قرن ششم میلادی از سنگ‌های تراشیده بزرگ ساخته شده و ارتفاع بارو هفت، هشت متر و عرض آن ۲٫۵ تا ۳٫۵ متر است. برای خروج از قلعه، سه دروازه در دیوار شمالی تعبیه شده شد. باروی جنوبی قلعه نیز مانند باروی شمالی نارین‌کالا تا دریای خزر امتداد دارد. فاصله بین دو بارو تقریباً ۳۰۰ تا ۳۵۰ متر است. باروی جنوبی قلعه در جاهایی فرو ریخته است. قسمت شرقی بارو به طول حدود ۱٫۵ کیلومتر حفظ شده است. باروی جنوبی برخلاف باروی شمالی نقش چندانی در دفاع از شهر نداشت، به همین دلیل برج های کمتر و دروازه‌های بیشتری (چهار دروازه) داشت. پلکان قلعه در امتداد باروی جنوبی قلعه قرار دارد و شامل ۲۱۱ پله است.

مساجد دربند

منابع مکتوب از ساخت مساجد در شهر دربند در دوره‌های مختلف تاریخ آن که از قرن هشتم میلادی آغاز می‌شود، خبر می‌دهند. قدیمی‌ترین آنها، مسجد جمعه است که یک بنای مستطیل‌شکل است که در قسمت مرکزی نمای جنوبی آن یک برجستگی وجود دارد. محوطه داخلی مسجد از دو قسمت اصلی تشکیل شده است: فضایی که در جهت شرق–غرب کشیده شده و فضای مربع‌شکل زیر گنبد. در دیوار شمالی مسجد چهار ورودی ساخته شده است. یکی از آنها که ورودی اصلی محسوب می‌شود، در محور عرضی بنا قرار دارد و یک ورودی عظیم با طاقچه قوسی‌شکل نوک‌تیز و درگاه مستطیل‌شکل است که از سطح دیوار بیرون زده است. ابعاد داخلی محوطه اصلی مسجد ۶۷ در ۱۷ متر، عرض شبستان میانی ۶٫۳ متر و شبستان‌های جانبی ۴ متر است. سالن مربع‌شکل مسجد با گنبدی به قطر ۹/۳ متر پوشیده شده که بر روی هشت طاق قرار گرفته است. یک نکته جالب توجه این است که طبق افسانه‌ای بنا بین پیش از این یک کلیسای قدیمی بوده که بعدها به عنوان مسجد بازسازی شده است. در سال ۲۰۰۳ میلادی یونسکو مجموعه تاریخی «نارین‌قلعه» و بخش قدیمی دربند با یادبودهای زرتشتیان را در فهرست میراث جهانی قرار داد. در سال ۲۰۱۵ هزارمین سال تأسیس شهر دربند جشن گرفته شد.

• - واژه «کالا» تحریف‌شده «قلعه» است. بر همین اساس می‌توان نام این مجموعه را «نارین قلعه» قلمداد کرد. در ایران و قفقاز هم به این نوع اسامی برخورد می‌شود.

◆ سفره هزارمتری سحری کریم اهل بیت علیه‌السلام در محله دولت‌آباد تهران عکس: امیرعباس قاسمی، میزان

هنر هفتم

کتایون شهابی از جایگاه ایران در جشنواره کن گفت

بهناز شیربانی: با اعلام اسامی فیلم‌های حاضر در بخش‌های مختلف هفتادوپنجمین جشنواره فیلم کن، برای ما ایرانیان جنبه دیگری غیر از سینما نیز مورد توجه قرار گرفت؛ حضور سه نفر از بازیگران زن ایرانی که در این رقابت شرکت دارند. اینکه «ترانه علیدوستی»، «گلشیفته فراهانی» و «زهرامبرابراهیمی» در سه فیلم از کشورهای ایران، فرانسه و سوئد به رقابت با یکدیگر در بخش مسابقه مهم‌ترین جشنواره جهان بپردازند، اتفاقی است که برای کمتر کشوری رخ می‌دهد. لحظه به لحظه به برگزاری این رویداد مهم هنری نزدیک‌تر می‌شویم و شگفتی‌های متعددی در انتظار روزها مدام پرسیده می‌شود. حضور سینمای ایران در بین ۱۸ فیلم حاضر در بخش مسابقه رسمی برگزاکندگان و مخاطبان این جشنواره است. اینکه پنله‌ویژه کروز ریاست هیئت داوران را بر عهده می‌گیرد یا اصغر فرهادی یا پل توماس اندرسون یا وئسان لندنون، یکی از سؤال‌هایی است که این روزها مدام پرسیده می‌شود. حضور سینمای ایران در بین ۱۸ فیلم حاضر در بخش مسابقه رسمی ک ن ۲۰۲۲، اتفاق مهمی است که پیگیری اخبار این دوره از جشنواره را برایمان جذاب‌تر می‌کند. فیلم‌های «برادران لایلا» به کارگردانی سعید روستایی و «عنکبوت مقدس» ساخته علی عباسی که بر اساس ماجرای سعید حنایی در سوئد ساخته شده است، دو فیلم حاضر در بخش مسابقه رسمی هستند و فیلم‌سازان حاضر در این بخش برای بردن جایزه نخل طلایی کن با هم رقابت می‌کنند. سال گذشته اصغر فرهادی با «قهرمان» در این بخش حضور داشت و جایزه بزرگ هیئت داوران این رویداد هنری را دریافت کرد.

«برادران لایلا» سومین ساخته بلند سعید روستایی پس از دو فیلم «ابد و یک روز» و «متری شیش‌ونیم» است که نخستین نمایش جهانی خود را در بخش مسابقه هفتادوپنجمین جشنواره فیلم کن تجربه خواهد کرد. ترانه علیدوستی، نوید محمدزاده، سعید پورصمیمی و پیمان معادی ازجمله بازیگران این فیلم هستند. علی عباسی کارگردان ایرانی– سوئدی نیز با فیلم فارسی‌زبان «عنکبوت مقدس» به عنوان محصول مشترک فرانسه، آلمان، سوئد و دانمارک در بخش مسابقه اصلی حضور دارد و زهرا امیرابراهیمی بازیگر ایرانی در این فیلم ایفای نقش می‌کند. این فیلم داستان خانواده سعید حنایی را در شهر مشهد روایت می‌کند. سعید حنایی اعتقاد داشت باید شهر را از بی اخلاقی زنان خیابانی با کشتن آنها پاک کرد. «برادر و خواهر» اثر آرنو دپلشین، دیگر فیلمی است که با باری گلشیفته فراهانی راحی جشنواره فیلم کن می‌شود. اتفاقی که طی روزهای اخیر خریساز شده و از حضور سه بازیگر زن ایرانی در این فستیوال یاد می‌شود. این فیلم درباره اختلافات دو خواهر و برادر می‌انسانل است. ماریان کوتیار و ملوین پوپاود از دیگر بازیگران این فیلم هستند.

هفتادوپنجمین جشنواره فیلم کن از ۱۷ تا ۲۸ می (۲۷ اردیبهشت تا ۷ خرداد) به صورت حضوری برپا خواهد شد. ازاین‌رو دوست داشتیم با کتایون شهابی که بعد از عباس کیارستمی و لیلا حاتمی تجربه حضور در بین هیئت داوران اصلی جشنواره فیلم کن را در کارنامه خود دارد، درباره حضور زنان ایرانی در این رقابت و… صحبت کنیم اما او تلاش کرد ویژگی‌های خاص جشنواره کن را برای ما بیان کند. او که اکنون مسئول قلم تهیه فیلم «بانو» در آذربایجان است، در گفت‌وگو با «شرق» با اشاره به جایگاه جشنواره فیلم کن و رویکردش به سینمای ایران گفت: «جشنواره کن بی‌تردید مهم‌ترین جشنواره فیلم سینمایی در جهان است که به مدد انتخاب فیلم‌های هنری و جسور در بیان سینمایی‌شان و البته بازار فیلم سینمایی قدرتمندی که در کنارش برگزار می‌شود، هرساله سینماگران، خریداران و فروشندگان این عرصه را از سراسر جهان به خود جلب می‌کند. خوشبختانه سینمای ایران تاکنون توانسته است حضور موفقی در این جشنواره داشته باشد و برای خود اعتبار جهانی کسب کند. فیلم‌های ایرانی منتخب این جشنواره توانسته‌اند تقریباً در تمام جهان عرضه شوند و تماشاگران خود را در کشورهای مختلف پیدا کنند. همه می‌دانند که اگر فیلمی برای حضور در یکی از بخش‌های جشنواره کن انتخاب شود، شانس فروش بالایی پیدا می‌کند و فروش فیلم هم به معنای دیده‌شدن فیلم در سطح جهانی است که اهمیتش کمتر از کسب اعتبار و ارتقای جایگاه سینمای ایران نیست. اما از طرف دیگر، این اعتبار برای تهیه‌کننده و کارگردان مسئولیت می‌آورد؛ چون شرکت در چنین جشنواره مهمی و رفتار سینمایی دعوت‌شدگان از چشم تیزبین رسانه‌ها پنهان نمی‌ماند. کشور ما مانند کشورهایی یا اروپایی شناخته‌شده نیست و هر نوع اشتباهی که حساب کل ایرانی‌ها گذاشته می‌شود، وقتی فیلمی از سینمای ایران به رویدادهای جهانی راه می‌یابد، در واقع ایران را نمایندگی می‌کند و هر برخوردی با یک فیلم ایرانی در سطح جهان در برخورد با کشور تأثیرگذار است. یکی از راه‌های معرفی یک کشور در سطح جهانی از طریق سینمای آن کشور است. او که تجربه حضور در جشنواره فیلم کن به عنوان یکی از اعضای هیئت داوران بخش مسابقه را داشته، ادامه داد: «این گفته که هر فیلم خوب سینما را از نا‌خودآرام می‌کند منسوب به ژان لوک گدار است و به نظر من با توجه به تجربه‌ای که طی سال‌های گذشته چه به عنوان بخش‌کننده یا تهیه‌کننده یا عضویت در هیئت داوروی و… جشنواره کن داشته‌ام، تحقق عضمون گفته گدار را معمولاً مورد توجه کارگزاران جشنواره کن دیدم. به‌خصوص در بخش انتخاب فیلم‌های مسابقه اصلی و در تأیید آن باید اضافه کنم که همیشه بخت با فیلم‌سازان تازه‌نفس و نوآندیشی یار بوده که به دور از تعصبات قومی، نژادی، فرهنگی و با دیدی انسان‌محور و جهانی با ایده‌های نو و با زبانی بصری بای به عالم سینما نهاده‌اند. هرچند نباید نقش بخش‌کننده‌های داخلی و خارجی را در موفقیت این فیلم‌سازان برای ورود به میدان رقابت در کن از نظر دور داشت. همین‌طور ساده‌انگاران‌ه است که همیشه جایی رزروشده برای چه‌ره‌های نامدار و سوپرستارهای عالم سینما در فهرست منتخبان در نظر نگرفت که به نوعی به لحاظ مادی و معنوی پشتوانه‌ای برای جشنواره هستند… گاهی از بلندگوی رسانه‌ها می‌شنویم که کن در لافافه جوایز، ملاحظات و جهت‌گیری‌های سیاسی و فرهنگی– هنری‌اش را اعمال می‌کند. حداقل در دوره‌ای که من در هیئت داوران بخش اصلی مسابقه (۲۰۱۶) عضویت داشتم، چنین چیزی مشاهده نکردم و تمامی جوایز اهادشده حاصل جمع‌بندی سلایق تک‌تک اعضای هیئت داوران وقت بود. به همین دلیل همچنان اعتقاد دارم که جشنواره کن بر تعهد و مسئولیت بنیان‌گذاران خود برای ارتقا و تعالی هنر سینما در چشم‌اندازی جهانی وفادار و پایبند مانده است…».

شهابی که یک بخش‌کننده بین‌المللی فیلم است، ابراز امیدواری کرد: «می‌گویند سالی که نکوست از بهارش پیداست! آرزو می‌کنم این ضرب‌المثل برای سینمای ما که در آغاز سال جدید دو فیلمش را در بخش اصلی مسابقه کن جای داده است تحقق پیدا کند تا نویدبخش سالی سرشار از موفقیت برای سینمای ما باشد که علی‌رغم کسادی ناشی از مصائب دو سال و اندی پاندمی کرونا همچنان سر پای خود مانده و با تمامی موانع و مشکلات و تنگناهای همیشگی‌اش در داخل به خط‌شکن سینمای جهان تبدیل شده است…».